

Cilou

Cilou ligt in bed. Het is nog donker, maar toch is ze al wakker. Ze weet dat ze in bed moet blijven liggen tot ze papa in de badkamer hoort. Ze luistert goed. Hoort ze al wat? Papa snurkt een beetje. Dat hoort ze wel. Dat betekent dat hij nog slaapt. Ze draait zich op haar rug. En dan weer op haar zij. En weer terug naar haar rug. Pfff... wat duurt het lang voordat het ochtend is.

Vandaag gaat Cilou met papa een hondje uitzoeken. Dat wil ze al heel lang. En nu is het eindelijk zover. Als ze wakker zijn, heeft papa gezegd, en ontbeten hebben, gaan ze ernaartoe. Cilou heeft geen slaap en ze heeft geen trek. (pauze)

Cilou wil maar één ding: naar de hondjes. Ze zijn nog heel klein. Papa heeft haar een foto laten zien van het nestje. Allemaal kleine babyhondjes bij elkaar. Ze zijn wit met bruine vlekken. Zo schattig en lief! Zo leuk dat er straks een bij hen komt wonen! Cilou draait weer naar haar zij. (pauze)

Dan knipt Cilou het lampje aan naast haar bed. Ze gaat rechtop zitten. Ze heeft een idee! Als ze nou eens een mooie tekening gaat maken voor het hondje. Van haarzelf en van papa. Dan kan de mevrouw van het nestje de tekening ophangen in het hok. En kan het hondje aan hen denken als ze weer weg zijn. Ze pakt haar stiften en tekenblok van haar tafel en gaat aan de slag. Ze tekent hun huis. Papa en Cilou staan bij de voordeur. Ze tekent ook het hondje erbij. En mooie bloemen bij het hek. Ze gebruikt alleen maar vrolijke kleuren. Als ze de laatste bloemen getekend heeft, hoort ze de wekker van papa. Het is ochtend! Ze springt uit haar bed en rent naar hem toe.

